

Lengyel emlékmű magyarok iránti hálából

Varsó egyik külvárosában, a Bieloleka kerületben áll egy vörös márványból készült emlékmű, előtte Osváth László bronz szobrával. Az emlékmű felirata így hangzik: "A Magyar-lengyel történelmi barátság elkötelezettje, több mint 130 ezer lengyel menekült befogadásának, ellátásának és Nyugatra segítségüknek megszervezője 1939 és 1943 között, szembeszállva a szélsőjobb és a szélsőbal erőivel. A közép-európai kereszténydemokrácia megújulásának hirdetője. Emlékművén keresztül fejezi ki a lengyel nemzet köszönetét mindazoknak, akik a lengyel menekültek megmentését előmozdították." Ezután 35 név olvasható az emlékművön, a vörös márványba vésvé, többek között Antall József, Esterházy János, Horthy Miklós, Kállay Miklós, Keresztes-Fischer Ferenc, Kudar Lajos, Teleki Pál és Serédi Jusztinián nevei.

Magyarországon elképzelhetetlen egy ilyen emlékmű felállítása, mert Magyarország még most is saját történelme meghamisításával ezen személyekről paranoid módon csak rosszat hajlandó mondani. Ha neveik tisztelettel lennének megemlítve, az biztos felháborodást és vandál reakciókat váltana ki. Mert kik is voltak ők?

Osváth László Kolozsvárott végezte jogi tanulmányait, majd a Magyar Belügyminisztérium köztisztviselője lett. 1938-ban ő feladata lett a Magyarországra menekültek befogadásának, ellátásának, Nyugatra menekítésének megszervezése.

Kállay Miklós: miniszterelnök volt 1942 márciusától 1944 márciusáig, az ország megszállásáig és a nyilas puccsig.

Keresztes-Fischer Ferenc: belügyminiszter volt a Károlyi-, Gömbös-, Imrédy-, Teleki-, Bárdossy- és Kállay-kormányokban, aki egyaránt harcolt a nyilasok és a kommunisták ellen. A német megszállás után Mauthausenbe hurcolták, és a háború után pedig a magyar kormány háborús bűnösnek akarta elítélni, de az "imperialisták" nem adták ki.

Kudar Lajos csendőr ezredes volt, akit Horthy Miklós vitézzé avatott. 1942-től az Államvédelmi Központ helyettes vezetőjeként hamis okmányokkal látta el a politikai üldözötteket, akik ezáltal megmenekültek a Gestapo és az SS elől. Ő volt az, aki a nyilas hatalomátvétel után fegyveres erővel akadályozta meg, hogy a nyilasok a védett házakból elhurcolják a zsidókat és aki előre értesítette a letartóztatandó személyeket, hogy azoknak legyen idejük és lehetőségük elmenekülni. Miután Horthy kérésére megszervezte a békeszerződés ügyében Moszkvába utazó bizottság útját, a Nemzeti Számonkérő Szék pribékjei elhurcolták, és a Gestapo 1945 februárjában tárgyalás és vádemelés nélkül agyonlőtte. Ennek ellenére, mivel csendőr volt, a háború után a kommunisták elvették özvegyétől a nyugdíj járadékot, sőt kitelepítették a családot!

Teleki Pál: cserkész vezető és miniszterelnök volt, akinek szobra felállítását Budapesten nem engedélyezték, hanem azt Boglárára száműzték.

Serédi Jusztinián: magyar hercegprímás volt a "Horthy Magyarországon", aki Vácott és Bogláron általános iskolát, gimnáziumot és kollégiumot alapított a lengyel menekültek gyermekeinek, illetve a Lengyelországból érkező árváknak, akik zömében lengyel zsidók gyerekei voltak.

Serédi Jusztinián és Glattfelder Gyula csanádi püspök már 1938-ban az első zsidótörvény parlamenti vitájában elítélte a zsidók kollektív büntetését. És Serédi tudtával és támogatásával rengeteg lengyel zsidó nyert menedéket magyar kolostorokban. (Ennek ellenére a kommunista rendszer egy-az-egyben ítélettel sújtotta az egyházakat és papságát és mint "klerikális reakció"-t üldözte.

Idősebb Antall József: menekültügyi kormánybiztos volt, aki minden magyar közigazgatási szervnek kiküldött körlevélében emlékeztette az illetékeseket: "Magyarországon nincsenek lengyel zsidók, csak lengyel menekültek!"

A lengyelek joggal állítottak emlékművet ezen nagyoknak.

A varsói Palota téren álló 1944-es varsói felkelés emlékműve is tanulságos számunkra. "Döbbenetes látvány az emlékművön ez a gyerekember, kezében fegyverrel, fején az őhöz képest óriási rohamsisakkal. És ennek az emlékműnek is van magyar vonatkozása, mégpedig óriási jelentőségű! Mert bár Magyarország a második világháborúban Németország

szövetségeseként harcolt, a Varsó környékén állomásozó magyar honvédcsoportok - a német hatóságok szigorú parancsa ellenére - élelmet és fegyvert juttattak a harcoló lengyel felkelőknek és a lengyel Honi Hadsereg katonáinak. Lengyel Béla és Szabó László főtisztek tárgyalásokat folytattak a Honi Hadsereg tisztjeivel, és kötelezettséget vállaltak arra, hogy semmiféle harci tevékenységet nem folytatnak a lengyelek ellen, még német parancs esetén sem, illetve engedélyezik a lengyel civilek és felkelő egységek átvonulását a magyar állásokon keresztül. Megható pillanatai voltak a lengyel-magyar barátságnak azok a vasárnapok is, amikor a magyar katonák és a lengyel lakosság együtt vett részt a miséken."

Magyarországon sajnos a mai napig a kommunista mantra szerint minden teljességében elítélendő, ami a Horthy Magyarországgal volt kapcsolatos, elítélik Horthyt magát, miniszterelnökeit, belügyminisztereit, csendőrségét, hercegprímásait, lelkészeit, tanítóit, stb., stb. függetlenül attól, hogy valójában milyen emberek voltak és mit cselekedtek. Szégyenletes, és Magyarország jövője, fejlődése szempontjából káros, hogy Magyarország még mindig ragaszkodik ehhez az egyoldalú és elfogult kommunista ideológiára alapozott szemlélethez ahelyett, hogy nyíltan és alaposan szemügyre venné hazánk múltját, és igazságot kereső kutatással vizsgálná annak eseményeit, résztvevőit, szervezeteit, hogy megtarthassa és tisztelhesse mindazt, ami jó volt, és tanuljon mindabból, ami rossz volt. Ha nem így teszünk, ha igazságtalanul ítélünk és hálátlanul feledünk, jövőnket ássuk alá.

A lengyelek tudják ezt. És nem gyalázzal vagy a feledés homályával adóznak azoknak, akiknek hálával tartoznak. Magyarország szégyene, hogy ezen hálára érdemes személyeknek és tetteknek egy idegen ország állít hála emlékművet, míg mi magunk elfogult ideológiára alapozott hamis vádjainkkal tovább mocskoljuk nevüket. Népünk és jövőnk érdekében ideje lenne erre a bűnünkre ráébredni és azt orvosolni.

Bayer Zsolt Mesterházy Attilához intézett levele alapján

Kőrössyné dr. Soltész Katalin